

LESBISK GRUPPE

Historisk forløb og motivation.

Feb 71.

Kvinder fra Forbundet af 48 (homofil forening) inviterer nogle rødstrømper til seminar i Asserbo. Nogle af de lesbiske vil gerne integreres i kvindebevægelsen, og der bliver talt om hvordan. Man bliver enige om, at de lesbiske skal gå to ad gangen (dog ikke parvis) ind i basisgrupper. To, fordi de ikke skal føle at de bliver helt knust, og kun to for at de også kan lære at forstå andre kvinder, og hvad det vil sige at have mand og børn osv. Det bliver dog ved snakken og seminaret får ingen direkte konsekvenser.

April 71.

Nogle lesbiske møder op ved et fællesmøde for rødstrømpebevægelsen og beder om lov til at være med. Ved dette møde foreslår de lesbisk ke SELV, at der kun skal være en lesbisk i hver basisgruppe for at de ikke skal domine-re.

Maj 71.

På et fællesmøde i rødstrømpebevægelsen bli-ver der efter et oplæg med argumenter for og imod diskuteret om hvorvidt, der skal være lesbiske i bevægelsen eller ej

Maj 71.

Q-aktivisterne opstår indenfor F-48 (Q for queer (engelsk slang for homofil) og for kvinde). Hovedformålet er at skabe bedre forhold for kvinder i Forbundet (der var på det te tidspunkt ca. 1700 mænd og kun ca. 300 kvin-der), og at kontakte og hjælpe latent lesbis ke og lesbiske, der lever meget isolerede fra andre lesbiske.

Juli 71.

Megen snak om lesbianisme og et stort møde om dette på Femø.

Oktober 71.

Q-aktivisterne ønsker rum i Kvindehuset. Rum met er ment som alternativ til bar-miljøet i Klubben (Forbundets værtshus). Rummet er der og Q-aktivisterne vil selv gøre det i stand. Spørgsmålet bliver diskuteret på Husmødet. Der bliver diskuteret meget frem og tilbage. Nogle er bange for, at det vil tegne bevægel-sen udadtil og derved skræmme nogle kvinder bort - de fleste kan ikke se, hvor for les-biske ikke bare kan gå ind i de grupper, der findes ligesom andre kvinder. Q-aktivisterne bliver ikke støttet af de lesbiske, der er aktive indenfor kvindebevægelsen. De får dog rummet, fordi man finder ud af, at det er me get sammenligneligt med, hvad mænd siger til kvinder, når de hører, at kvinder vil arbej-de med kvinder uden mænd, -- "Hvor for iso-lerer I jer? vi er også undertrykte -- menne skesag".

Maj 72.

Bladet KVINDER-KVINDER udkommer. Bladgruppen er inspireret af den amerikanske lesbiske be-vægelse og specielt af artiklen "Den kvinde-identificerede kvinde". Gruppen består af lesbiske, der er aktive i kvindebevægelsen,

+ to med perifert kendskab til kvindebevægel sen, men med kendskab til klubmiljøet. Bla det udkommer med følgende manifest/ hand- lingsprogram: Vi er en gruppe lesbiske, som er trætte af at beskytte os selv på mandssam fundets præmisser, fordi det betyder at vi stagnerer i samfundets definition af os. Der for vil vi lave vort eget blad, hvor vi for-tæller "hvor vi er" og "hvor vi skal hen". Vi deler alle homosexuelles erfaringer, men som kvinder oplever vi dem anderledes. Mænde ne har mandssamfundets privilegier og øvel-sen i at organisere sig, tale og dominere. Vi, som alle andre kvinder, er opdraget til ikke at tro på os selv og vor egen dømmekraft til at forholde os passivt, afventende mænds beslutninger. Som lesbiske "kvinder uden mænd har man frataget os enhver berettigelse. Vi er trætte af at blive kaldt perverterede, at blive tålt, hvis vi holder os skjult. VI ER KVINDER ---- VI ER LESBISKE ---- VI ER UNDER TRYKTE ---- VI ER VREDE.

Juni 72.

Nogle fra Q-aktivisterne laver seminar for og om lesbiske i Kvindehuset. Seminaret var over tre dage, men blev ikke fulgt op og fik ingen ydre følger.

Juni 72.

Kvindehuset holder tale ved F-48 Sit-in i Fælledparken.

Juli 72.

På Femø blev der i seksualitetsugen, dannet en lesbisk tværgruppe. Vi ville have mulig-hed for at koncentrere os om vores egen op-fattelse af os selv, hvilket vi meget sjæl- dent havde haft mulighed for at gøre og der-for mest var blevet defineret af andre, og det hovedsageligt seksuelt. Gruppens dannel-se fik en enorm reaktion. Nogle blev vældig aggressive og ville overhovedet ikke forstå hvorfor vi kun ville have folk, der havde de-fineret sig selv som lesbiske, med. Det med-førte, at der blev dannet en "mulat"-gruppe, bestående af folk, der mente sig i stand til at elske med både det ene og det andet køn. På et fællesmøde om aftenen kom emnet op, og hele lejren formentlig summede. Diskussionen foregik på mange forskellige planer og ud fra mange forskellige forudsætninger, og der blev virkelig gjort op med en masse tanker ideer og fordomme. Den næste dag blev "Den Kvinde-identificerede kvinde" delt ud i over sat stand.

Oktober 72.

Bladgruppen fra KVINDER-KVINDER samles efter en henvendelse om en radioudsendelse. Udsen-delsen bliver lavet på trods af stor uenighed om indholdet og i det hele taget, hvad bille de vi ville give af lesbianisme. Den hed "Les-biske i et heteroseksuelt mandssamfund".

Oktober 72.

4 fra samme gruppe laver oplæg til et man-dagsmøde i Kvindehuset. BT leverer forside og midtersider med referat og billeder dagen efter.

April 73.

Mandagsmøde i Kvindehuset om lesbianisme. Der var en stor diskussion om en artikel, der havde været i Ekstrabladet, med en les-bisk kvinde, der lod sig fotografere nøgen for at vise - den begrundelse gav hun i hvert tilfælde - at myten om at lesbiske var nogle højst ukvindelige væsener, var usand. Nogle mente, at den måske nok viste, at ikke alle lesbiske er ukvindelige, men hvad med

den stakkels lesbiske, der er fladbrystet og har hangerøv. Der blev talt om kvindemy-ter, identitet og værdinormer, hvordan, hvor for og hvorledes det er blevet noget ganske fast defineret at være kvindelig. Også bisek-sualitet var oppe til debat.

Maj 73.

Ny lesbisk blad/basisgruppe starter. Gruppen imødekommer en opfordring fra et pædagogsemi-narium, der går ud på, at vi skal deltage i nogle klassesdiskussioner under emnet "afvige-re". Der var 5 eller seks klasser ialt, men da vi kom med, var der kun to tilbage. Ved alle møderne havde der været nogle fra bøs-sernes befrielsesfront til stede, og de to g gange vi var der også, blev det til en kon-frontation mellem bøsserne og os, fordi de linier de kørte, var meget forskelligt fra hvad vi tænkte. Denne konfrontation var langt fra noget dårligt for os, da folk så meget bed-re forstod hvad vi sagde, fordi de allerfles-te var kvinder, og vi kørte ret kvindepoli-tisk, mens bøsserne på trods af deres homo-seksualitet kom til at vise og cementere det mandsdominerede kønsrollemønster. Derefter blev vi af eleverne opfordret til at lave et møde med alle klasserne. Gruppen planlagde mødet således: Præsentation af gruppen, bånd oplæg, (radioudsendelsen), gruppediskussioner hvor der gik en af os i hver gruppe og tilsi sidst plenum. For gruppen var det en underlig fornemmelse at møde op et sted og skulle snak-ke ud fra en situation, hvor ens eneste kval-lifikation var, at vi er lesbiske, som sam tidig med at det er behæftet med en masse fordomme, ideologisk set ikke skulle adskill-le os fra andre kvinder. Derfor var det sto-re møde, eller rettere opfordringen til det store møde, en bekræftelse for os på, at folk ikke havde sat sig udenfor, men havde i høj grad opfattet det, der kom frem, som alle kvinders situation, og brugt lesbianisme som et billede på kvindeundertrykkelsen. Og und-ladt (eller delvis undladt) at se os som fæ-nomener, man kunne tage stilling til og så acceptere, hvis man efter sin stillingtagen fandt dem acceptable.

Juli 73.

I ugen før den internationale uge på Femø, var vi fire lesbiske i samme teltgruppe. En af de første dage hørte teltgruppen båndet "Den kvinde-identificerede kvinde", hvilket medførte en snak, hvor vi lesbiske efterhån-den som ugen gik (teltet blev ved med at snakke om det samme emne eller tage udgangs-punkt i det samme emne), følte os mere og me-re jordede og misbrugte, uden at kunne rette det nogen steder hen. Et andet telt lavede oplæg om seksualitet og havde fundet ud af, at biseksualitet var vejen til den seksuelle frigørelse. Det kan godt være, at alle er bi seksuelle fra naturen, men det hjælper ikke en sjæl under nuværende omstændigheder. Snak-ken om biseksualitet gør to ting. Den stil-ler om muligt endnu flere seksuelle krav til folk (sammenlign P-pillen), som gør at man føler sig endnu mere utilstrækkelig og umu-lig, og den hindrer folk i at gøre op med de res tryghedsværdier og sociale position. De fleste, der kalder sig biseksuelle er i vir-keligheden enten homo- eller heteroseksuelle da de bevarer deres sociale referencerammer intakt og fortsætter med at adskille seksu-alitet fra alle andre ting, de foretager sig. Det eneste, de i virkeligheden gør, er at skabe en ny kategori, blandt de andre katego-rier. Denne kategori er lige så uvirkelig som de andre kategorier, og så idealiseret,

at den medvirker til at undertrykke både he-tero- og homoseksuelle, ved det at den siger at det er dig, der er noget i vejen med, det er dig, der ikke er i stand til at elske, u-den at ændre det forhold, vi har til seksual litet og uden at give nogensomhelst værdi, men kun stiller nye krav. Man kan ikke løse raceproblemet ved at male alle negre hvide. og man kan ikke udviske de seksuelle katego-rier ved at sige at vi alle er biseksuelle. Man gør i realiteten det samme som samfundet ved at spise alle krav af med forhåbningen om, at hvis du selv gør en personlig indsats kan du opnå bedre kår. Hvis vi prøver at le-ve op til de krav, og hvis vi kræver, at vi skal være solidariske ud fra den forestilling, "at vi alle er ens", bliver vi disillusionere-de og knækker halsen på det. Hvis vi tror, vi alle er ens må vi fortrænge forskellene. Det er nogen at de ting, der gør, at vi bli-ver forhindret i at gøre op, fordi de tvin-ger os til at prioritere vores egen private kamp for at undgå disillusionen. I vores telt snakkede vi meget, og der kom mange gode ting frem, men da nogen så en af de sidste dage gav udtryk for, at hun overhovedet ikke kunne for-stå hvorfor og hvordan vi kunne realisere os selv som kvinder uden at have en mand og da ihverttilfælde børn, var det ligesom det he-le skred og vi blev nødt til at tage en hel del ting op til revision. Vi snakkede om alle de ting vi havde oplevet og gjorde på en el-ler anden måde op med vores erfaringer og prø-vede at finde ud af, hvad vi kunne bruge dem til og kom frem til, at vi under ingen omstæn-digheder kunne bruge dem som vi hidtil havde gjort uden at køre os selv fuldstændig i sæk. Vi vidste på en eller anden måde hvad vi vil-le og nu gjaldt det så bare om at få det for-muleret om ikke for andre så for os selv. Hvis vi skulle have nogensomhelst mulighed for at formulere disse ting galdt det om at vi kon-centrerede os og holdt op med at retfærdig-gøre os selv og prøve at få alle til at forstå hvad vi mente, nægtede at lade os bruge som seksuelle eksperter. Vi snakkede om alle de ting, som er det historiske forløb af den les-biske gruppe og som alle har den samme tendens som en af de allerførste, hvor nogle af de les-biske møder op ved et fællesmøde og BEDER om lov til at være med, hvilket viser, at vi ik-ke i virkeligheden for alvor har turdet tro på, at vi var så rigtige kvinder, at vi havde lov til at være med i en kvindebevægelse, hvor-for vi hele tiden har søgt accept af de kvin-der, der var så "rigtige", at ingen satte spørgsmåltegn ved deres ret til at være med. Dette sammenholdt med hvilke protester og mo-ralske fordømmelser, der har været hver gang vi bare har gjort det mindste skridt til at trække om ikke ud så ihverttilfælde at skabe muligheder for at gøre noget ved vores egen situation har for os været en stor del af mo-tiveringen til at vi nu vil lave noget for os selv og bekræfte os i, at vi har været ud-nyttede, at vores energi blev brugt til noget andet og kun sjældent var med til at ændre vores situation. Derfor gik vi i den internationale uge til et annonceret møde om seksualitet. Der var mange til mødet og vi redegjorde først for, hvorfor vi var kommet til mødet og hvilke ideer vi hav-de. Vi dannede grupper ud fra målsætninger. Grup-pen fungerede godt nogle dage, men problemet med nye, der ville være med og ville høre alt hvad vi havde talt om, gjorde, at vi ligesom ikke kunne gennemføre noget forløb på Femø. Efter Femø er der blevet dannet nye grupper. Der udkommer snart et blad.

Susanne.